

הגליון מוקדש לעילוי נשמת
אסתר בת נזנין
רחמים בן חוכי יוכבד
אליהו יעקבי בן שרה
ציון בן נאזה
אשר בן רות
ת.נ.צ.ב.ה

נווה מיכאל

לעילוי נשמת מרת גילה בת רחל אסנת ז"ל נפטרה בג' מנחם אב תשס"ג

פרשת וישלח

"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֶשָׂו אָחִיו אֲרֻצָּה שְׂעִיר שָׂדֵה אֲדוֹם" (בראשית ל"ב, ד') יעקב אבינו שולח מלאכים ממש. אותם מלאכים שראה בחלום, בו מסופר שסולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה ומלאכי אלוקים עולים ויורדים בו. יעקב אבינו הגיע למדרגות רוחניות עצומות דווקא לאחר שקיבל יסורים קשים וקיבל הכל באהבה לכן זכה לכל - לעושר, בנים, עבדים, שפחות וכו'. יעקב אבינו היה חזק מאוד (גם פיזית כשגלל את האבן מעל הבאר עבור הצאן של רחל), הוא לא פחד מעשו על עצמו, אלא פחד שיפגע במשפחתו מבחינה רוחנית.

כדוגמא - אנו מתקרבים לחג החנוכה שהחג הזה כולו ניסים ונפלאות. כאשר מגיעים היוונים וכובשים את כל ארץ ישראל כולל את בית המקדש ומטמאים את המזבח וכל הכלים, בשונה מפורים בו המן רצה להרוג את היהודים, ליוונים היתה מטרה להפוך את כל עם ישראל ליוונים. לכן גורו גזירות קשות על עם ישראל לבטל את כל ענייני הקדושה, ברית מילה, שבת, טהרת המשפחה, לימוד תורה וכל מי ששמע בקולם קיבל עושר וכבוד ונעשה מתיוון כמותם. אותם מתיוונים נלחמו בעם ישראל הצדיקים, עד שהקב"ה ריחם על עם ישראל ונתן להם כוח להתגבר על האויב בכוח הזרוע, ועשה עמהם ניסים ונפלאות. מעטים ניצחו רבים, חלשים-חזקים, טהורים-טמאים. למעשה זו בדיוק המלחמה בין יעקב שהוא סמל הקדושה והטהרה לבין עשו שהוא סמל הטומאה והרשע.

בהמשך הפרשה, שני בני יעקב שמעון ולוי הרגו את כל תושבי שכם בגלל שפגעו בדינה אחותם, מכאן רואים שבני יעקב היו חזקים ביותר אלא יעקב אבינו שמר על בניו ובנותיו מאוד שלא יחשפו חס ושלום לאנשים רעים וטמאים, שלא ישפיעו עליהם בדעות וכזבים נגד הקב"ה ונגד האמונה בהשם. שהרי השם אחד ושמו אחד - כל מה שקורה לנו בחיים - אלו נסיונות באמונה.

לכן בחג החנוכה אנו מדליקים נרות דווקא בצאת הכוכבים להפיץ אור רוחני של התורה ושל אחדות עם ישראל. בכוח הפצת האור הרוחני אנו מגרשים את השקר והחושך ודבקים באמת ובקדושה. מסופר על ר' ישראל מאיר הכהן זצ"ל בעל ספר ה"חפץ חיים" (מהעיר ראדין, נפטר ה'תרצ"ג - 1933) שבפעם אחת אמר לתלמידיו: תדעו לכם שעוד יגיע זמן שהאמונה תהיה כל כך קשה להחזיק בה, כמו קיר חלק שצריך לטפס עליו עם הציפורניים. כך רואים בימינו במדינתנו האהובה שחזרנו אליה אחרי 2000 שנות גלות, שהדמוקרטיה מאפשרת גם לשונאי ישראל להוליך אותה בדרכו של עשו הרשע ע"י השפעה שלילית בהנהגה ובבתי המשפט שנותנים פרשנות לחוקי המדינה ע"פ חוקי הגויים (ערכאות משפטיות המובססות על המשפט העות'מאני והמשפט הבריטי (מאפיינים רבים של שיטת המשפט הישראלית נקבעו בתקופת המנדט הבריטי). לכן אסור ליהודי לתבוע חברו בבית משפט (נפסק בהלכה שמי שניגש לתבוע את חברו בבתי המשפט ולא לפי המשפט העברי [דין תורה] הוא מרים יד בתורה משה רבינו). בעזרת ה' לעתיד לבוא בימי המשיח, מלכות הרישעה תעלם מהעולם וכן הקב"ה עתיד לנער את ארץ ישראל מזרע ישמעאל ולהרוג את זרע עשו (אָדוֹם) בשערי ירושלים. ורק יהודים מעם ישראל שיחזיקו בקדוש ברוך הוא - ינצלו.

בהמשך הפרשה אנו נפרדים מרחל אימנו שנוטה למות בגיל 36 במהלך לידת בנימין. בזמן הלידה פרוחה נשמתה בטהרה. רחל אימנו קבורה בבית לחם עד היום הזה. כתוב במדרש שיש מערה תת קרקעית מקבר רחל עד חברון ויוצאת במערת המכפלה עד למקום קבורת יעקב אבינו (מביע על קשר של רחל למערת המכפלה). רחל אימנו קבורה במקום זה כדי שתהיה מליצת יושר לעם ישראל כאשר יצאו לשתי הגלויות (גלות בבל לאחר חורבן בית ראשון וגלות הרומאים לאחר חורבן בית שני) ועתידיים עם ישראל לחזור לארץ ישראל ורחל אימנו תקבל את כל עשרת השבטים וכל עם ישראל מכל העולם כולו.

יהי רצון שנכה לראות בנחמת ציון במהרה בימינו אמן.

עם ישראל חי!

שבת שלום ומבורך.
הרב סימן טוב אלי שליט"א

פינת ההלכה

הלכות קדושת בית הכנסת

- א. בית הכנסת נקרא "בית מקדש מעט", הזוהר כותב שבזמן חורבן בית המקדש - כל אבני המקדש התפזרו לכול העולם. בכל ביהכ"נ חייב להיות אבן אחת מהמקדש.
- ב. אסור להיכנס לביהכ"נ כדי לתפוס מחסה מגשמים או חום אבל אם נכנס לקרוא מעט תהילים וכד' מותר.
- ג. קיצור דרך - אסור להיכנס לביהכ"נ שיש לו שני כניסות על מנת לעשות קיצור דרך.
- ד. אין אוכלים ואין שותים בביהכ"נ אלא אם כן יש שיעור תורה בהלכה ואגדה וזה על מנת לחזק את משתתפי השיעור בשמיעת דברי תורה. יוצאים מן הכלל הם תלמידי חכמים שמותר להם לאכול שהרי בית המדרש הוא כמו ביתם.
- ה. אין ישנים בבית הכנסת.
- ו. אסור לשבת רגל על רגל בביהכ"נ שזו דרך גאוה.
- ז. אסור לדבר דברי חולין בביהכ"נ.
- ח. חייבים להשאיר אור תמיד בביהכ"נ שהרי זהו כבוד ביהכ"נ שלא ימצא בחושך שנאמר "בָּאֲרִים כְּבֹדוֹ ה'" (ישעיהו כ"ד, ט"ו).
- ט. זכות גדולה להחזיק בהוצאות החשמל בביהכ"נ שהרי הן כמו שמן למאור שהיו נותנים בעבר.
- י. אסור להביא לביהכ"נ ילדים וילדות קטנים העלולים להפריע ולהרעיש בזמן התפילה. הורים שרוצים להביא את ילדיהם כדי לחנכם - יביאו אותם לזמן מועט כל אחד לפי יכולתו כדי שלא ימאס עליהם.
- יא. נשיקות בביהכ"נ - אסור לנשק ילדים בביהכ"נ, צריך להראות חיבה יתרה רק לקב"ה שזה ביתו.
- יב. מצווה לנשק ידי חכם ולקבל ברכתו ובעיקר רב הבקי בהלכה (כמו שמעיד הרמב"ם שזכה בכל חוכמתו ויצירות המופת שכתב לעם ישראל בזכות שנישק ידיו של רבו הר"י מיגאש - רבי יהוסף ב"ר מאיר הלוי אבן מיגאש - נפטר בספרד בשנת ד'תתק"א, 1141).
- יג. אסור לדבר בטלפון בביהכ"נ או להשתמש במכשיר טלפון חכם שעלולים לראות בו חס ושלוש מראות של נשים ופרסומות וזה בזיון לקודש.

פרפראות לפרשה

מסופר בגמרא (מסכת שבת קנ"ו, ב') שהחזנים בכוכבים שהיו בקיאים במזלות אמרו לאמו של רב נחמן בר יצחק שבנה יהיה גנב כשיהיה גדול. אמו הצדקת לקחה את דבריהם ברצינות ודאגה לכסות את ראשו של רב נחמן עם כיסוי טוב ואמרה לו: תזהר ללכת תמיד עם כיסוי ראש כדי שיהיה לך יראת שמים וכן תבקש כל הזמן מהקב"ה שלא ישלוט עליך יצר הרע.

רב נחמן הקטן לא ידע למה אמו מזהירה אותו כל הזמן ללכת עם כיסוי ראש. ביום אחד ישב רב נחמן תחת עץ תמר ללמוד תורה והנה נשבה רוח חזקה והעיפה לו את הכיסוי ראש, מיד הרים רב נחמן את עיניו וראה שעץ הדקל מלא תמרים עסיסיים ומשובחים ביותר שלא טעם כאלה מעולם מיד התגבר על רב נחמן הקטן יצר הרע טיפס על העץ וחתך אשכול תמרים בשיניו.

ממעשה זה אנו לומדים שלכול אדם יש יצר הרע ותאוה לדברים אחרים וצריך לבקש מהקב"ה שיאיר לנו מה עלינו לתקן בעולם הזה ולרדוף רק אחרי מצוות ומעשים טובים.

בדיחת השבוע

פועל ערבי מעזה היה עובד על גג בניין עזריאלי. פתאום אחד הפועלים צעק לעברו: "אחמד אל תשאל! עכשיו אשתך וילדיך מתו ע"י פיצוץ מטען חבלה.. תאונה עצמית...". אחמד שמע זאת וצעק "אללה אכבר" וקפץ מהבניין. לאחר שקפץ הוא מיד נזכר 'בכלל אין לי אשה וילדים...'. כשהיה בגובה של קומה 40 הוא נזכר 'בכלל לא קוראים לי אחמד, אנא יוסוף' 😊😊😊 כן יאבדו כל אויביך ה'..

דעת מקרא

מאת: יהונתן אלי

ניתן לראות בפרק ק"כ בתהילים שדוד המלך מדבר על גנות מידת השקר וכן ישנם רמזים שהיה קשוב להרהורי לבו של יעקב אבינו שנותר לבדו ("וַיִּנְתֵּר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ וַיֵּאבֶּק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלֹת הַשָּׁחַר"): שיר המעלות א' ה' בְּצַרְתָּה לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי. ה' הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שֶׁקֶר מִלְשׁוֹן רְמִיָּה (לבן הארמי ששיטה ביעקב מס' פעמים ברחל, בצאן ועוד). מה יתן לך ומה יסיף לך לְשׁוֹן רְמִיָּה. חצי גבור שְׁנוּנִים עם גְּחִלֵי רְתָמִים (לעתים מפיצי השקרים עצמם נענשים - תרמיתם פוגעת בהם עצמם). אוֹיֵה לִי כִּי גִרְתִּי מִשֶּׁךְ (20 שנה! 14 ברחל ולא ועוד 6 שנים שעבד בשכר) שְׁכַנְתִּי עִם אָהְלֵי קָדֶר (ע"פ הרד"ק, המשורר הזכיר דווקא את הגלות אשר בישמעאל ולא באָדוּם [עֵשָׂו]). רַבַּת שְׁכָנָה לָהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם. אָנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הַמָּה לְמַלְחָמָה (מלחמות ישראל לדורותיהם עד ימינו אנו). וכן אמר דוד ראש דברא אמת (תהלים קי"ט, ק"ס), אותה אמת שהיא מידתו של יעקב אבינו - "תתן אמת ליעקב" (מיכה ז', כ')